

ششمین کنفرانس ملی

علوم انسانی و آموزش و پرورش با محوریت توسعه پایدار

6th National Conference on
Humanities and Education With a focus on sustainable development
www.mpconf.ir

رابطه بین کسورات بودجه و ورودی های سرمایه ای

زهرا زارع،^۱ حامد شاکریان

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته آموزش زبان انگلیسی، گروه زبان انگلیسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و هنر، یزد،

یزد، ایران

^۲ دانشجوی دکتری تخصصی، رشته مدیریت صنعتی، گروه مدیریت، دانشکده اقتصاد؛ حسابداری؛ مدیریت، دانشگاه آزاد

اسلامی، تبریز، آذربایجان شرقی، ایران

چکیده:

این تحقیق اکثر فدرال را روی ورودی های سرمایه ای ایالات متحده گزارش می کند. با توسعه کارهای قبلی بهمنی - اسکویی و پایسته (۱۹۹۴) مابر منطقی بودن حداکثر احتمال جدید عرضه شده بوسیله جانسن (۱۹۸۸) و جانسن ژولیوس (۱۹۹۰) برای انجام آزمایشات Cointegration تاکید می کنیم. نتایج یک رابطه بلند مدت رابین کسورات بودجه و ورودیهای سرمایه نشان می دهد. بعلاوه یافته های حاصل از مدل سازی خطا - اصلاح نشان می دهد که ناعادلتهای موقتی (کوتاه مدت) در بازارهای مالی به سرعت اصلاح میشوند و بنابراین مشخص میشود که بازارها کارآمد هستند.

کلمات کلیدی:

کسورات بودجه، ورودی سرمایه، اقتصاد

I . مقدمه:

در یکی از نسخه های این مجله بهمنی - اسکویی و پاسته (۱۹۹۴) نشان داده اند که کسورات بودجه در ایالات متحده باعث جریانات ورودی سرمایه ای در دوره ۸۸-۱۹۷۳ شده است. با استفاده از روش انتگرال گیری مضاعف دو مرحله ای براساس باقیمانده انجل - گانگر (۱۹۸۷) و مدل خطا اصلاح آنها کشف کردند که کسورات بودجه و جریانات ورودی هم انباشته هستند. آنها رابطه بین کسورات بودجه و جریانات ورودی سرمایه را براساس نرخ بهره افزایش یافته حاصل از وام گیری عمومی و بهبود انتظارات را براساس رشد اقتصادی یافته حاصل از محرکهای بودجه، مشخص کنند. شواهد ارائه شده بوسیله بهمنی - اسکویی و پاسته (که بعد از این به آنها BP گفته میشود) سهم قابل توجهی در شناخت ما از اثر کسورات بودجه در اقتصاد ایفا می کنند. هدف از این یادداشت آن است که شواهد بیشتری را روی رابطه بین کسورات بودجه و جریانهای ورودی با استفاده از آزمایش اطلاعات به کمک روش Cointegration جدیدی که بوسیله جانسن (۱۹۸۸) و جانسن و ژولیوس (۱۹۹۰) ارائه شده است، مطرح کنند. تحلیلهای بعدی نشان داده اند که تکنیک Cointegration انجل - گانگر با برخی نواقص اقتصادی مواجه است. نتایج ما همچنین وجود یک ارتباط طولانی مدت بین کسورات بودجه جریانهای داخلی سرمایه را نشان می دهد که بازارهای جهانی سرمایه بسیار کارآمد هستند.

II متدولوژی

روش Cointegration انجل و گانگر (که بعد از این EG نامیده می شوند) که بوسیله BP مورد استفاده قرار گرفته است با چندین نقص اقتصادی مواجه است. اول، با نرجی، دولادو، گالبرایت و هندری (۱۹۹۳) داویدسون و ماکینون (۱۹۹۳) و استوک (۱۹۸۷) نشان داده اند که در برآوردهای حاصل از دستورالعمل EG یک نوع تعصب، جانبداری برای نمونه کوچک وجود دارد. بعلاوه، داویدسون و ماکینون خاطر نشان کردند که یک R^2 نسبتاً کم ارزش از رگرسیون Cointegration بایستی بعنوان یک اخطار در نظر گرفته شود. که براساس آن روش دو مرحله ای ممکن است خوب کار نکند. همچنین به وسیله با نرجی، هندری، اسمیت (۱۹۸۶) و با نرجی و همکارانش (۱۹۹۳) نشان داده شده است که اندازه کوچک نمونه در رگرسیون Cointegration مبنی بر باقی مانده EG با مقدار R^2 نسبت عکس دارد. از آنجایی که مجموعه اطلاعات BP شامل فقط ۶۴ مشاهده است این مقدار می تواند در معرض تغییر قرار گیرد. نتایج Cointegration که در جدول ۲ نشان داده شده است. دارای مقادیر کم R^2 هستند. (۰.۳۲ و ۰.۵۴). BP هشدار داد که این نتایج به صورت پیوسته بایستی اصلاح شوند نقطه ضعف روش EG نادیده گرفتن احتمال وجود رابطه Cointegrating چند گانه است. متغیرهای اقتصادی می توانند دارای بیش از یک رابطه بلند مدت در یک فضای متعادل یک پارچه شده باشند. سومین نقطه ضعف روش EG آن است که به شدت روی یک نتیجه کاملاً همگرا تکیه دارد. واز بر آورد حداقل مبعات فرعی (که از این به بعد به آن OLS می نامیم) برای بدست آوردن پارامتر برآوردی از معادله بلند مدت یا یک پارچه استفاده می کند. با این حال برآوردهای OLS به شدت به نرمال کردن اختیاری که در آن متغیر سمت چپ معادله رگرسیون یک پارچه انتخاب می شود حساس است. این مطلب نشان می دهد که نرمال کردن های اختیاری مختلف می تواند باعث نتایج تجربی متفاوتی گردد. چهارمین مشکل در رابطه با روش EG آن است که این روش در رگرسیون یک پارچه کننده دینامیک های کوتاه مدت را در نظر نمی گیرد.

در نظر نگرفتن دینامیک های کوتاه مدت باعث افزایش انحراف، فقدان اطلاعات شده و بنابراین کارآیی پارامترهای مورد توجه در روابط یک پارچه شده را کاهش می دهد. سرانجام و مهمترین نکته آن است که روش EG محقق را قادر نمی سازد تا انواع محدودیتها یا استثناعات مربوط به عناصر خاصی از بردارهای یک پارچه شده مشاهده شده را آزمایش کند. در آزمایش فرضیه های مرتبط با روابط بلند مدت اقتصادی این نقطه ضعف روش EG یک ضعف جدی محسوب می شود. روش حداکثر احتمال جانسن (۱۹۸۸) و جانسن و ژولویوس (۱۹۹۰) (که از این به بعد به ترتیب به آنها J و JJ می گویم) قادر می سازد که به نواقص فوق ذکر روش EG غلبه کند. بعلاوه همان گونه که گنزالو (۱۹۹۴) در تحقیق متکالو خودش نشان داده است. روش جانسن نسبت به سایر برآوردها از پارامترهای بلند مدت حتی در حضور خطاهای غیر نرمال و دینامیک های ناشناخته بهتر عمل می کند. روش مبتنی بر سیستم J و JJ یک چهار چوب بی طرفانه اقتصادی را برای تحلیل های ترکیبی از رفتار کوتاه مدت و بلند مدت متغیرهای بهره ارائه می کند. در روش یک پارچه کننده JJ از دو آزمایش حداکثر مقدار eigen و آزمایشات رهگیری برای تعیین تعداد بردارهای هماهنگ کننده استفاده شده است. در آزمایش حداکثر مقدار EG ما فرضیه های خنثی، بردارهای یک پارچه کننده I را در مقابل بردارهای یک پارچه کننده I+1 آزمایش می کنیم. در آزمایش رهگیر فرضیه خنثی به این صورت است که مقابل بردارهای یک پارچه کننده I بردارهای عمومی دیگری وجود دارد. توضیحات کامل و معاملات ریاضی مربوط به روش حداکثر احتمال جانسن را می توانید در دیکی، جنسن و ترنتن (۱۹۹۴) و ماسکاتلی و حر (۱۹۹۲) J (۱۹۸۸) و JJ (۱۹۹۰) مشاهده کرد.

III. برآورد و نتایج

در بررسی رابطه بین کسورات بودجه و جریانهای سرمایه ای BP جریان داخلی سرمایه (CAI) را به عنوان جریان خالص سرمایه ای اصلاح شده فصلی و کسورات بودجه (BUS) را به عنوان کسر بودجه فدرال اصلاح شده فصلی و متناوب اندازه گیری کرده است. آنان این متغیرهای نامی را همراه با متغیرهای بدون تورم CAIY و BUSY مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند که در آن CAI و BUS بر تولید ناخالص ملی تقسیم شده است. در این مطالعه مانعیت را برای CAIY و BUSY گزارش می کنیم تعداد از محققان مطرح کردن که تاثیر کسر بودجه را بایستی با توجه به اندازه اقتصاد مورد بررسی قرار داد به همین دلیل و برای تسهیل مقایسه با این مطالعات ما نتایج حاصل از مشخصات نسبی را گزارش کرده ایم. روش Cointegration مستلزم بررسی قبلی تمامی سری های متغیری که در سیستم وجود دارند. برای یک پارچه سازی است برای Cointegration تمامی متغیرها بایستی به روش مشابه یک پارچه شود. متغیری گفته می شود که در مرتبه اول یک پارچه شده است که $I(1)$ اگر سری های آن با $I(0)$ متفاوت باشند. در جدول ۱ ما یک مجموعه از آزمایشات تک ریشه ای برای حالت بدون تغییر را نشان داده ایم. بر اساس آزمایش کامل شده دیکی - فولر (ADF) فرضیه خنثی وجود یک ریشه واحد برای CAIY و BUSY در پنج درصد سطح مشخص شده نادیده گرفته شود. برای اولین سری های تغییر کرده این متغیرها $\Delta CAIY$ و $\Delta BUSY$ ریشه واحد فرضیه خنثی در پنج درصد سطح مشخص شده حذف شده است. مقادیر تاخیری در آزمایشات گزارش شده ADF بر اساس تشخیص های جانبی انتخاب شده اند. به نحوی که تاخیرها آنقدر بزرگ هستند که باقی مانده ها در رگرسیون های ADF وایت نویز هستند. در جدول ۱ ما همچنین نتایج آزمایش فیلیپس - پیرون (۱۹۸۸) را نشان داده ایم که امکان ایجاد شکل عمومی وابستگی سریال و heteroscedasticity فیلیپس - پیرون نشان دهنده نتایج آزمایشات ADF به استثنای متغیر CAIY در سطح خود است.

از آنجائیکه آمارهای تشخیص مشاهده شده از رگرسیون ADF برای این متغیر هیچ گونه غیر عادی بودن، خود همبستگی یا heteroscedasticity را نشان نمی دهد ما برای CAIY از نتیجه آزمایش ADF استفاده می کنیم. جدول ۱ همچنین نتایج آزمایش یکنواخت J (۱۹۸۸) برای حالت بدون متغیر و با ثبات را نشان می دهد و یکی و پانتولا (۱۹۸۷) نشان دادند که آزمایش ADF (۱۹۸۱) در صورتی که واقعا بیش از یک ریشه واحد وجود داشته باشد، می تواند باعث نتایج اشتباهی می گردد برای آزمایش اینکه ریشه های واحد متعددی وجود دارد می توان از آزمایش (یکی - پانتولا (۱۹۸۷) استفاده کرد. نتایج در جدول ۲ گزارش شده است. شواهد به روشنی نشان می دهد که هر دو سری CAIY و Busy دارای یک ریشه واحد هستند که به ما در تائید مجاز بودن آزمایش ADF کمک می کند. در مجموع، شواهد تجربی گزارش شده در جداول ۱ و ۲ نشان می دهد که چون CAIY و Busy به صورت $J(1)$ و $\Delta Busy, \Delta CAIY$ به صورت $I(0)$ هستند، بنابراین متغیرها در اولین اختلافها، ایستا می باشند. جدول ۳ آزمایشات co integration مبتنی بر یک بردار خود همبستگی (VAR) از متغیرهای مشاهده شده $x' = (CAIY_2, Busy_2)$ را نشان می دهد. برای تسهیل مقایسه با BP (۱۹۹۴) دوره زمانی ۱۹۷۳I تا ۱۹۸۸ IV انتخاب شده است. جزئیات مربوط به اطلاعات بکار گرفته شده در این تحقیق را می توان در BP (۱۹۹۴) پیدا کرد. یک طول بهینه تاخیری بر اساس معیار شوارتز بایسین کریتریون (SBC) انتخاب شده است. تحلیل ها نشان داده اند که در بخشهای باقیمانده معادله همراه با تاخیر انتخاب شد یک همبستگی سریال وجود دارد. نتایج Caiutegration عمدتاً افزایش طول تاخیری VAR را تاکید می کند. برآوردهای نشان داده شده در جدول ۳ نشان می دهند که یک بردار یکپارچه کننده بین متغیرهای CAIY و Busy وجود دارد. مسیر واقعی و آمارهای eigenevalue حداکثر که از مقادیر بحرانی تجاوز کرده اند، فرضیه های صفر مبنی بر عدم وجود بردار یکپارچه کننده در ۹۵٪ سطح عینی را رد می کند با اینحال هر دو آمار مربوط به مسیر و حداکثر eigenevalue در رد کردن فرضیه های صفر (بی اثر) مبنی بر اینکه تعداد بردارهای یکپارچه کننده کمتر یا معادل با مقدار آن و سطح عینی ۹۵٪ است با مشکل مواجه می شوند. بنابراین نتایج وجود یک رابطه اقتصادی منحصر به فرد و بلند مدت را بین CAIY و Busy تائید می کند. از آنجائیکه هیچ انحراف متمایز به سمت بالا را در اطلاعات نمی توان پیدا کرد، برای تعیین وجود یک انحراف خطی موجود در اطلاعات از آزمایش نسبت احتمال (LR) JJ (۱۹۹۵) استفاده کرده ایم. همانگونه که در جدول ۴ مشاهده می شود، آمار LR این فرضیه این فرضیه را که یک انحراف خطی وجود دارد، رد می کند و ما نتیجه می گیریم که این فرصتی است که یک مقدار ثابت را در بردار cointengreating وارد کنیم. برای وارد کردن مفهوم اقتصادی به بردار یکپارچه کننده، ما بردار را با مقدار منفی گزارش شده از ضریب CAIY نرمال می شود. بنابراین رابطه نرمال مثال خطی بلند مدت به شرح زیر است:

$$CAIY = -0/0209-0/9943 Busy$$

از آنجائیکه کسر بودجه به صورت در آمد دولت منهای مخارج پرداخت های آن تعریف می شود، اگر کسورات باعث وارد شدن سرمایه گردد ما انتظار داریم که ضریب متغیر Busy منفی باشد بنابراین علامت ضریب busy متناسب با فرضیه اقتصادی بکار گرفته شده بود. و مقدار آن کمی بزرگتر از $-0/77$ است که بوسیله BP گزارش شده بود.

همانگونه که در جدول ۴ نشان داده شده است، نتایج آزمایش LR نشان می‌دهند که برای بخش ثابت و ضریب Busy از فرضیه خنثی بین مدل‌های محدود شده و مدل‌های محدود نشده هیچ اختلاف مشخصی در ۹۹٪ سطح ایمنی رد می‌شود. بنابراین، نتایج برآورد شده این دیدگاه را تأیید می‌کنند که در ایالات متحده در طی دوره نمونه کسورات بودجه و جریان ورودی سرمایه ای یک لینک بلند مدت را تشکیل داده و کسورات بودجه جذب سرمایه خارجی گردیده است. بوسیله EG (۱۹۸۷) نشان داده شده است که سری‌های یکپارچه شده دارای یک وضعیت خطا - اصلاح (EC) است و مکانیسم خط و اصلاح به این نکته تأکید دارد که متغیرها یکپارچه شده اند. بنابراین مدلسازی خطا - اصلاح یک آزمایش جانشین دارای مشاهده رابطه اقتصادی بلند مدت متعادل بین متغیرها را ارائه می‌کند. بردار باقیمانده تاخیری $RESDS_{t-1}$ رگرسیون cointegrating بعنوان یک مفهوم خطا - اصلاح استفاده شده است تا دینامیک‌های کوتاه مدت فرضیه را توضیح دهد. یک مدل ساده دینامیک خطا - اصلاح پیش بینی شده است و نتایج در جدول ۵ نشان داده شده است. ضریب عبارت خطا - اصلاح $RESDS_{t-1}$ منفی است و در سطح ۱٪ کاملاً متفاوت از صفر است. این نتایج همچنین وجود یکپارچگی بین CAIY و busy را تأیید میکند. بعلاوه آزمایشات تشخیص برای وجود غیر نرمالی، مشخصات خط و hetero secedusticity هیچکدام از این حالات را مشخص نمی‌کنند، البته آزمایش LM برای وجود همبستگی سریال برخی احتمالات برای همبستگی سریال را مطرح می‌کند بنابراین ما نتیجه می‌گیریم که نتایج کاملاً مشهود و قدرتمند هستند. به طور متوسط، مقدار ضریب عبارت خطا اصلاح که به آن ضریب سرعت اصلاح نیز گفته می‌شود، نشان می‌دهد که نزدیک ۹۹٪ متغیر در سرعت اصلاح صفر نیست، نشان داده می‌شود که دلیل گرانگر برای متغیرهای یکپارچه شده معتبر است. مقدار بزرگ ضریب سرعت اصلاح کم عملیات قوانین محدود کننده انتقال موثر و ارتباط اطلاعات و نبود کنترل‌های سرمایه ای در بازار مالی ایالات متحده، بوجود آمده است. این کار آمدی بدون شکل در طی دوره مورد مطالعه افزایش یافته است و در سال‌های بعد توسعه یافته است. این نتایج همچنین مطرح می‌کنند که جریان‌های سرمایه ای همانند نیروی برای تخفیف شکلی که ممکن است به علت کسورات بودجه بوجود آید، عمل می‌کنند. نتایج مطرح شده در اینجا را می‌توانید با مطالعاتی که تاثیر کسورات بودجه را روی متغیرهای مهم اقتصادی بررسی می‌کنند، مقایسه نمایید. با استفاده از روش‌های دیگر این مطالعات کشف کردند که کسورات بودجه باعث افزایش نرخ بهره بلند مدت می‌گردد و لی در نرخ‌های کوتاه مدت اثری ندارد. بعلاوه کشف کردند که جریان‌های داخلی سرمایه افزایش نرخ بهره را تضعیف می‌کند در حالیکه اوانز (۱۹۸۵) و دارات (۱۹۹۰) کشف کردند که کسورات بر نرخ‌های بلند مدت بهره اثر نمی‌گذارد و نمی‌توانند کنترلی روی جریان‌های سرمایه ای داشته باشند. به طور خلاصه، نتایج ارائه شده در اینجا منطبق با مطالعاتی است که روی کسورات بودجه بود. و نشان می‌دهد که کسورات نرخ بلند مدت بهره را افزایش می‌دهد. در واقع، تغییرات بلند مدت نرخ بهره می‌تواند جریان‌های به سمت داخل سرمایه را جذب کند.

خلاصه و نتیجه گیری

در این یادداشت تحقیق تجربی با مطالعه قبلی BP را که مطرح می‌کرد که آیا یک ارتباط بلند مدت بین کسورات بودجه و جریان‌های ورودی سرمایه در ایالات متحده در طی دوره ۸۸-۱۹۷۳ وجود دارد، گسترش دادیم.

با بکارگیری تکنیکهای اقتصادی سنجی که بوسیله J, JJ, J مطرح شده اند و مدلسازی خطا اصلاح، ما کشف کردیم که در طی دوره نمونه کسورات بودجه و جریان داخلی سرمایه مستقیماً بهم مرتبط هستند و این متغیرها در بلند مدت و به طور قراردادی نسبت به یکدیگر تغییری نخواهند کرد. بعلاوه بی تعادلی کوتاه مدت در بازارهای مالی که باعث جذب جریان های سرمایه ای خارجی می گردد و به سرعت اصلاح می شود. نشان می دهند که این بازارها کار آمد هستند. این نتایج مطابق با این گفته است که جریانهای داخلی سرمایه ای همانند یک نیرو برای تخفیف مشکل بی نظمی عمل می کند. دستورالعملهای آماری اقتصادی بکار گرفته شده در این مطالعه، بر نقاط ضعف روش BP که در تحقیق خودش استفاده کرد، غلبه می کند و به وضوح نتیجه گیری می شود که کسورات بودجه جریانهای داخلی سرمایه را ایجاد می کند.

Table 1. Unit Root Tests

Variables	ADF Test	Phillips-Perron Test	Johansen Test
CAIY	-2.0996(6)	-6.9507(5)*	0.7389(6)
Δ CAIY	-4.3009(6)*	-22.380(5)*	17.6987(6)*
BUSY	-2.0830(4)	-3.2600(5)	2.0736(6)
Δ BUSY	-3.9700(4)*	-10.273(3)*	14.4862(6)*

Notes: ADF regressions contain a constant and a time trend. Lags in parentheses. For ADF and Phillips-Perron tests reported here, the 5 percent and 10 per cent significance levels are -3.50 and -3.18, respectively (see Fuller, 1976). The 5 percent rejection region for the Johansen statistic, J, is $\{J \in R \mid >9.094\}$ (Johansen and Juselius, 1990).

*The null hypothesis of the presence of a unit root is rejected at the 5 percent level.

Table 2. Dickey-Pantula Sequential Tests

$$\Delta^3 X_t = \alpha_0 + \alpha_1 \Delta^2 X_{t-1} + \alpha_2 \Delta X_{t-1} + \alpha_3 X_{t-1}$$

Variable	α_1	α_2	α_3
CAIY	-4.5679*	-9.0507*	-1.2435
BUSY	-7.1064*	-5.8522*	-1.5439

Note: *The null hypothesis $\alpha_1 = 0$ is rejected at the 95% level.

Source: See Dickey and Pantula (1987) and Fuller (1976).

Table 3. Johansen Cointegration Tests

	Null Hypothesis	Alternative Hypothesis	Actual Statistic	Critical Values (95%)
I. Maximal Eigenvalue Tests	$r = 0$	$r = 1$	46.4093*	15.752
	$r \leq 1$	$r = 2$	3.3708	9.094
II. Trace Tests	$r = 0$	$r \geq 1$	49.7801*	20.168
	$r \leq 1$	$r = 2$	3.3708	9.094

Notes: r is the number of cointegrating vectors. VAR lag length = 1. The critical values are from Johansen and Juselius (1990).

*Denotes a rejection of the null hypothesis of no cointegration at the 5 percent significance level.

Table 4. Inferences on the Long-run Relationships

Test	Test Statistic	Critical Value
Linear Trend [$\chi^2 = 1$]	0.2605	3.8415
β_0^* [$\chi^2 = 1$]	19.5442**	6.6349
β_1^* [$\chi^2 = 1$]	26.3888**	6.6349

Notes: β_0^* and β_1^* are the parameters of the cointegrating equation.

**indicates significant at the 1 percent level.

Table 5. An Error-Correction Model

Regressor	Dependent Variable	
	$\Delta CAIY$	
CONSTANT	0.0002	(0.1447)
$\Delta BUSY_{t-1}$	0.5142	(2.0066)*
$RESID_{t-1}$	-0.9864	(-7.8298)**
Other Statistics		
\bar{R}^2	0.51	
DW	2.16	
F	32.46	
LM***	11.17	
RESET***	2.29	
NORM***	2.08	
HET***	0.51	

Notes: *t*-values in parentheses. *significant at the 5 percent level. **significant at the 1 percent level. ***observed chi-square values.

منابع و مراجع:

1. -. 1981. "Likelihood Ratio Statistics for Autoregressive Time Series with a Unit Root," *Econometrica*, 49: 1057-1072.
2. -. 1985. "Federal Borrowing and Short Term Interest Rates: Reply," *Southern Economic Journal*, 52(2): 560-561.
3. -. 1990. "Structural Federal Deficits and Interest Rates: Some Causality and Cointegration Tests," *Southern Economic Journal*, 56(3): 752-759.
4. 1994. "Federal Budget Deficits, Interest Rates, and International Capital Flows: -' A Further Note," *The Quarterly Review of Economics and Finance*, 34: 117-120.
5. Abell, John D. 1990. "The Role of the Budget Deficit during the Rise in the Dollar Exchange Rate from 1979-1985," *Southern Economic Journal*, 57: 66-74.
6. Arize, A. 1994. "A Reexamination of the Demand for Money in Small Developing Economies," *Applied Economics*, 26: 2 17-2 18.
7. Bahmani-Oskooee, Mohsen and Sayeed Payesteh. 1994. "Do Budget Deficits Cause Capital Inflows? Evidence from the United States," *The Quarterly Review of Economics and Finance*, 34: 63-74.
8. Banerjee, Anindya, D.F. Hendry, and G.W. Smith. 1986. "Exploring Equilibrium Relationships in Econometrics through Static Models: Some Monte Carlo Evidence," *Oxford Bulletin of Economics and Statistics*, 48: 253-277.
9. Banerjee, Anindya, J.J. Dolado, J.W. Galbraith and D. F. Hendry. 1993. *Co-integration, Error-correction, and the Econometric Analysis of Non-stationary Data*. Oxford: Oxford University Press.
10. Barth, James R., G.R. Iden, and F.S. Russek. 1985. "Federal Borrowing and Short Term Interest Rates: Comment," *Southern Economic Journal*, 52(2): 554-559.
11. Boswijk, P. and P. Franses. 1992. "Dynamic Specification and Cointegration," *Oxford Bulletin of Economics and Statistics*, 54: 369-38 1.
12. Brazelton, W. Robert. 1994. "An Empirical Note on Deficits, Interest Rates and International Flows," *Quarterly Review of Economics and Finance*, 34(1): 113-1 16.
13. Cebula, Richard J. 1990. "Federal Government Budget Deficits and Interest Rates: Reply," *Southern Economic Journal*, 56(3): 804-806.
14. Cebula, Richard J. and James V. Koch. 1989. "An Empirical Note on Deficits, Interest Rates, and International Capital Inflows," *The Quarterly Review of Economics and Business*, 29: 121-126.
15. Cebula, Richard J. and Willie J. Belton. 1993. "Government Budget Deficits and Interest Rates in the United States: Evidence for Closed and Open Systems Put into Perspective: 1955-89," *Public Finance/Finance Publiques*, 48: 188-209.
16. Darrat, Ali F. 1988. "Have Large Budget Deficits Caused Rising Trade Deficits?," *Southern Economic Journal*, 54(4): 879-887.
17. Davidson, Russel and J.G. Mackinnon. 1993. *Estimation and Inference in Econometrics*. Oxford: Oxford University Press.

18. Dickey, David A. and S.G. Pantula. 1987. "Determining the Order of Differencing in Auto regressive Processes," *Journal of Business and Economic Statistics*, 15: 455-461.
19. Dickey, David A., D.W. Jensen and D.L. Thornton. 1994. "A Primer on Cointegration with an Application to Money and Income." Pp. 2-45 in *Cointegration for the Applied Economist*, edited by B. Rao. New York: St. Martin's Press.
20. Dickey, David and W.A. Fuller. 1979. "Distribution of the Estimators for Autoregressive Time Series with a Unit Root," *Journal of the American Statistical Association*, 74: 427-431.
21. Enders, Walter. 1995. *Applied Econometric Time Series*. New York: John Wiley and Sons.
22. Engle, R.F. and G.W.J. Granger. 1987. "Co-integration and Error Correction: Representation, Estimation and Testing," *Econometrica*, 55: 251-276.
23. Evans, Paul. 1985. "Do Large Deficits Produce High Interest Rates?," *American Economic Review*, 75: 68-87.
24. Fuller, Wayne. 1976. *Introduction to Statistical, Time Series*. New York: John Wiley and Sons.
25. Gonzalo, Jesus. 1994. "Five Alternative Methods of Estimating Long-Run Equilibrium Relationships," *Journal of Econometrics*, 60: 203-233.
26. Hoelscher, Gregory P. 1983. "Federal Borrowing and Short Term Interest Rates," *Southern Economic Journal*, 50(2): 319-333.
27. Hoelscher, Gregory P. 1986. "New Evidence on Deficits and Interest Rates," *Journal of Money, Credit and Banking*, 18: 1-17.
28. Holden, Darryl and P. Perman. 1994. "Unit Roots and Cointegration for the Economist." Pp. 47- 112 in *Cointegration for the Applied Economist*, edited by B. Rao, New York, St. Martin's Press.
29. Johansen, Soren. 1988. "Statistical Analysis of Cointegration Vectors." *Journal of Economic Dynamics and Control*, 12: 231-254.
30. Johansen, Soren, and K. Juselius. 1990. "Maximum Likelihood Estimation and Inference on Cointegration-with Applications to the Demand for Money," *Oxford Bulletin of Economics and Statistics*, 52: 169-210.
31. Juselius, K. and C.P. Hargreaves. 1992. "Long-run Relations in Australian Monetary Data." Pp. 249-285 in *Macroeconomic Modelling of the Long Run*, edited by C. P. Hargreaves. Vermont: Edward Elgar.
32. Muscatelli, V.A. and S. Hurn. 1992. "Cointegration and Dynamic Time Series Models," *Journal of Economic Surveys*, 6: 1-43.
33. Ostrosky, Anthony L. 1990. "Federal Government Budget Deficits and Interest Rates: Comment," *Southern Economic Journal*, 56(3): 802-803.
34. Phillips, Peter C.B. and Pierre Perron. 1988. "Testing for a Unit Root in Time Series Regressions," *Biometrika*, 75: 335-346.
35. Rao, Bhaskara (ed.). 1994. *Cointegration for the Applied Economist*. New York: St. Martin's Press.

36. Sereletis, Apostolos. 1993. "Money and Stock Prices in the United States," Applied Financial Economics, 3 : 51-54.
37. Stock, J.H. 1987. "Asymptotic Properties of Least-squares Estimators of Co-integrating Vectors," Econometrica, 55: 1035-1056.
38. Taylor, Mark. 1993. "Modeling the Demand for U.K. Broad Money, 1871-1913," The Review of Economics and Statistics, 75: 112-117.